

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 25.09.2023., 13:12:32 h

Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica	
034-03/22-01/22	376-08/HP	
Uredbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-23-03	0	

13552952

REPUBLIKA HRV
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

ni broj: UsII-92/22-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja .

kojeg zastupa odvjetnik protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-07/21-01/62, urbroj: 376-05-3-21-36 od 21. ožujka 2022., uz sudjelovanje zainteresirane osobe

kojeg zastupa odvjetnik iz Odvjetničkog društva , radi korištenja kanalisa

postavljenih u zajedničkim prostorima stambene zgrade, na sjednici vijeća održanoj dana 19. rujna 2023.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/21-01/62, urbroj: 376-05-3-21-36 od 21. ožujka 2022.
- II. Odbijaju se zahtjevi tužitelja i zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika obustavljen je postupak inspekcijskog nadzora protiv operatora javnih komunikacijskih usluga

2. Tužitelj navedenu odluku osporava smatrajući da je i prema samom stajalištu HAKOM-a on nesporni vlasnik kanalisa. Ističe da je HAKOM svojom odlukom od 7. listopada 2021., utvrdio da vlasništvo nad kanalicama pripada operatoru u slučaju kad postoji formalni sporazum o postavljanju kanalisa između operatora i suvlasnika zgrade. Ističe da ako operator nema sporazum s vlasnikom kanalice, operator nema pravo postaviti ili držati svoje kabele u tuđim kanalicama što je sukladno odredbi članka 24.b stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Za primjenu odredbe članka 24.b stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama nije bitno djeluje li neki

pojedinačni upravni akt, kao što je odluka HAKOM-a od 7. listopada 2021., povratno ili samo ubuduće. HAKOM nema ovlasti svojim odlukama derogirati zakonske odredbe pa tako niti zabranu korištenja tuđe infrastrukture bez sporazuma iz članka 24.b stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Ističe da upravno tijelo nije vezano pravnom kvalifikacijom predlagatelja pa neosnovano tuženik smatra da ne postoje povrede članka 30. Zakona s obzirom da konkretnu materiju uređuje članak 24.b istog. Tuženik je propustio utvrditi je li bespravno uvlačenje kabela u kanale

ujedno i kršenje odredbe članka 24.b Zakona o elektroničkim komunikacijama. Tuženik je postupak obustavio jer nije nadležan za rješavanje pitanja vlasništva nad kanalicama i iz razloga jer u inspekcijskom postupku navodno nema mjesta ispitivanju tehničkih aspekata uvlačenja kabela iz razloga što se paralelno s inspekcijskim postupkom vodi postupak rješavanja spora iz članka 24.b Zakona. Smatra da je trebalo riješiti prethodno pitanje o vlasništvu predmetnih kanalica. Također smatra da je tuženik postupio suprotno vlastitoj odluci od 7. listopada 2021. te u nastavku elaborira razloge donošenja te odluke. Također ističe da je u postupku došlo do povrede pravila o saslušanju svjedoka te da iskazi predstavnika suvlasnika, osim što su posve irelevantni za utvrđenje vlasništva, ishođeni su protivno brojnim odredbama Zakona o općem upravnom postupku. Predlaže poništiti rješenje tuženika te mu naložiti da snosi trošak ovog postupka, podredno poništiti rješenje tuženika i predmet vratiti na ponovni postupak uz naknadu troškova ovog postupka.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu navodi da se postupak inspekcijskog nadzora vodi po službenoj dužnosti i u njemu sukladno članku 42. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku podnositelj predstavke, u ovom slučaju , nema status stranke i ne može postavljati zahtjeve. Radi rješavanja spora između tužitelja i zainteresirane osobe tuženik je odlukom, između ostalog, naložio određivanje uvjeta pristupa i prava korištenja pristupne točke i fizičke infrastrukture unutar stambeno-poslovnih zgrada u Republici Hrvatskoj za tužitelja i zainteresiranu osobu te da se sva buduća postavljanja ili izgradnja elektroničkih komunikacijskih mreža unutar stambeno-poslovnih zgrada u Republici Hrvatskoj izvode isključivo nakon ishođenja odgovarajućih suglasnosti. Jasno je da se ta odluka tuženika odnosi na buduća postavljanja. S obzirom na to da su se postavljanje kabela u kanalice dogodile u siječnju, odnosno u travnju 2021., dakle više mjeseci prije donošenja odluke, inspektor nije mogao utvrditi da je samim postavljanjem kabela prekršio tu odluku. Tužitelj pokušava implicirati da je rješenje nezakonito jer je počinjena navodna povreda odredbe članka 24b Zakona o elektroničkim komunikacijama, a osnova za takvu tvrdnju je što smatra da su kanalice njegovo vlasništvo. Iz dokumentacije je razvidno da je na spornim adresama izvršio postavljanje kabela u kanalice na temelju suglasnosti predstavnika suvlasnika o čemu su se posebno isti očitovali. Stoga u ovom slučaju nema mjesta kršenju odredbe članka 24b Zakona. Inspektor nije nadležan za utvrđivanje prava vlasništva ili prava na posjed jer to su kategorije koje spadaju u domenu Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Ističe da je postupak proveden sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku te da nisu učinjene procesne povrede istog. Također u odnosu na tehnička pitanja vezana uz slobodni prostor u kanalicama, održavanje i postavljanje kanalica tužitelj je predložio vještačenje koje je naručio od stalnog sudskog vještaka za telekomunikacije. Inspektor je pravilno utvrdio da se između tužitelja i paralelno vodio postupak rješavanja spora iz članka 24.b Zakona o elektroničkim komunikacijama. S obzirom da su predmet drugog postupka upravo tehnički uvjeti pristupa i korištenja kanalica inspektor je pravilno zaključio da nema mjesta njihovom ispitivanju u ovom postupku

koji je ograničen na utvrđivanje povrede zakona i podzakonskih propisa. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

4. Zainteresirana osoba u ovom sporu u odgovoru na tužbu navodi da je potrebno utvrditi je li tužba podnesena u roku od 30 dana budući da nema saznanja kada je osporeno rješenje tužitelju dostavljeno. Ističe da je tijekom inspekcijskog postupka dokazao da ima ovlaštenje za korištenje predmetnih kanalisa, a to su suglasnosti suvlasnika pojedinih zgrada u čijem su vlasništvu te kanalice. Također je netočno da bi zainteresirana osoba bespravno zaposjedala kanalice te da mu suglasnosti nisu dane od ovlaštene osobe. Upire na presudu Suda poslovni broj UsII-332/21 od 24. ožujka 2022., kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja tuženika od 7. listopada 2021. Također netočno tužitelj ističe da je stav tuženika da je tužitelj vlasnik kanalisa, već je tuženik upravo stajališta da zainteresirana osoba ima pravo koristiti kanalice koje su bile predmet tih postupaka jer je za to ishodila sve suglasnosti. Tužitelj se u tužbi poziva i pokušava osporiti odluku tuženika od 7. listopada 2021., premda je pravilnost te odluke potvrđena pravomoćnom presudom Suda. Nadalje, nije osnovan niti navod da je tuženik nezakonito postupio kad navodno nije riješio pitanje prava vlasništva nad kanalicama te ispitivanja tehničkih aspekata uvlačenja kabela. Ovdje ne postoji kršenje pravnih pravila jer postoji suglasje između zainteresirane osobe i suvlasnika zgrade te je pravilno zaključio tuženik da je zainteresirana osoba imala ovlaštenje suvlasnika zgrade radi postavljanje kabela unutar kanalisa. Opetovano upire na odluku Suda, poslovni broj UsII-332/21 od 24. ožujka 2022., u kojoj je navedeno da tužitelj neosnovano smatra da je osporenim odlukom povrijeđeno njegovo pravo vlasništva. Navedeno iz razloga što, kako pravilno navodi tuženik, kanalice predstavljaju fizičku infrastrukturu zgrade koja je u vlasništvu vlasnika, odnosno suvlasnika zgrade i kojom oni upravljaju i raspolažu. Dostavlja odluku Općinskog suda u Novom Zagrebu u predmetu poslovni broj Psp-43/21 od 1. lipnja 2022., kojom je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje smetanja posjeda podnesen od strane tužitelja protiv zainteresirane osobe te predlaže odbiti tužbeni zahtjev te potražuje trošak upravnog spora.

5. Tužitelj se u očitovanju na odgovore na tužbu tuženika i zainteresirane osobe u bitnom poziva na navode tužbe te ističe da su predmet postupka na koji se poziva tuženik tehnički uvjeti redovnog ugovornog pristupa odnosno korištenja kanalisa u nekakvim budućim normalnim ugovorima koji će se sklapati temeljem odredbe članka 24b Zakona. Također ističe da tuženik u odgovoru na tužbu uopće ne obrazlaže zašto je propustio donijeti odluku u odnosu na adrese A ulica u Zagrebu broj 3, 5, 7, 9, 11 i 15, B: ulica u Zagrebu broj 5, 6, 7 i 30 i dr. Nadalje rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu od 1. lipnja 2022., ni na koji način ne derogira stajališta tuženika da je upravo operator vlasnik/ovlaštenik prava na kanalicama u slučaju kada raspolaže pisanim sporazum sa suvlasnicima zgrade. Osim toga radi se o nepravomoćnoj odluci protiv koje je u tijeku žalbeni postupak. Smatra da se radi o diskriminatornom postupanju tuženika jer nije jednako tretiran u postupcima pred tuženikom. S obzirom da su postupak koji je prethodio odluci od 7. listopada 2021. i ovaj postupak dijametralno suprotni ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Prvenstveno Sud ističe da nema mjesta odbacivanju tužbe tužitelja kao podnesene nepravodobno budući da iz podataka spisa predmeta proizlazi da je osporeno rješenje tužitelju dostavljeno 25. ožujka 2022. Zadnji dan roka za podnošenje tužbe sukladno odredbi članka 24. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) istekao je

24. travnja 2022. pa kako je taj dan bila nedjelja, to je zadnji dan roka za podnošenje tužbe istekao 25. travnja 2022. kojeg dana je tužba sudu i podnesena. Budući je rješenje tuženika dostavljeno tužitelju, to je isti legitimiran za podnošenje tužbe.

8. Sud nalazi da se osporeno rješenje tuženika ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga navedenih u tužbi. Tuženik je svoju odluku temeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i potpuno utvrđene, nakon čega je pravilnom primjenom u rješenju navedenih odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) osnovano zaključio da nema mjesta provođenju inspekcijskog postupka protiv ovdje zainteresirane osobe. Pri tome je dao detaljnu i jasnu analizu činjenične i pravne situacije te je naveo razloge kojima se rukovodio, a koje razloge u cijelosti prihvaća i Sud jer su temeljeni na pravilnoj ocjeni provedenih dokaza u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnoga prava.

9. Osporeno rješenje doneseno je u postupku inspekcijskog nadzora pokrenutog protiv operatora javnih telekomunikacijskih usluga radi korištenja fizičke infrastrukture - kanalice postavljenih u stambenim zgradama na adresama T 4, 6, 8, 10, 12, 14 i 16 u Zagrebu.

10. Tužitelj smatra da su u konkretnom slučaju učinjene povrede odredaba ZEK-a jer da je ovdje zainteresirana osoba, postavljanjem kabela u postojeće kanalice u stambenim zgradama, postupila protuzakonito jer da su te kanalice vlasništvo tužitelja zbog čega je tuženik trebao narediti uklanjanje tako postavljenih kabela, budući je povrijeđena odredba članka 30. ZEK-a.

11. Međutim, neosnovano tužitelj smatra da u konkretnom slučaju ima mjesta primjeni naprijed navedene odredbe Zakona budući se ta odredba odnosi na ugovor s infrastrukturnim operatorom odnosno na infrastrukturu općenito zbog čega je u konkretnom slučaju pravilno zaključeno da je mjerodavna odredba članka 24b ZEK-a koja specifično uređuje pitanje pristupa fizičkoj infrastrukturi unutar zgrade.

12. Odredbom članka 24.b stavka 1. ZEK-a propisano je da svi operatori javnih komunikacijskih mreža imaju pravo, na temelju sporazuma o pristupu s vlasnicima ili nositeljima prava korištenja pristupne točke i fizičke infrastrukture unutar zgrade, o vlastitom trošku uvesti svoju mrežu do pristupne točke te pristupiti bilo kojoj postojećoj fizičkoj infrastrukturi unutar zgrade radi postavljanja elektroničke komunikacijske mreže velike brzine, ako je udvostručenje fizičke infrastrukture unutar zgrade tehnički neizvodivo ili gospodarski neučinkovito. Prema stavku 2. citiranog članka Zakona vlasnici ili drugi nositelji prava korištenja pristupne točke i postojeće fizičke infrastrukture unutar zgrade moraju, uz pravične i nediskriminirajuće uvjete, uključujući i cijenu, udovoljiti svakom razumnom zahtjevu za pristup koji su podnijeli operatori javnih komunikacijskih mreža.

13. U postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja utvrđeno je da je ovdje zainteresirana osoba postupila sukladno naprijed navedenoj odredbi Zakona, jer je izvršila postavljanje kabela u kanalice na temelju suglasnosti suvlasnika te je pravilno zaključeno da nema mjesta kršenju odredbe članka 24b ZEK-a.

14. Kako je inspektor ovlašten utvrditi postoje li povrede odredaba ZEK-a i podzakonskih propisa donesenih na temelju tog zakona, a budući je ovdje zainteresirana osoba postupila sukladno naprijed citiranoj odredbi članka 24.b ZEK-a, a kakvo postupanje je tužitelju i zainteresiranoj osobi bilo i naloženo odlukom tuženika od 7. listopada 2021., na koju tužitelj upire, to je osnovano zaključio tuženik da ne postoje pretpostavke za vođenje postupka, zbog čega je rješenjem taj postupak i

obustavljen, pri čemu Sud ne nalazi da bi osporeno rješenje bilo u nesuglasju s rješenjem tuženika od 7. listopada 2021.

15. Konačno, treba reći da je presudom Suda poslovni broj: UsII-332/21-6 od 24. ožujka 2022. odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja tuženika klasa: UP/I-344-08/21-03/01, urbroj: 376-05-3-21-11 od 7. listopada 2021. i u toj presudi navedeno je da kanalice predstavljaju fizičku infrastrukturu zgrade koja je u vlasništvu suvlasnika zgrade i kojom oni upravljaju i raspoložu sukladno odredbi članka 86. stavka 8. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14.).

16. U odnosu na tehničke uvjete pristupa i korištenja kanalice utvrđeno je da je to pitanje predmet drugog postupka za rješavanje spora koji se vodi pred tuženikom i koji će biti riješen u tom postupku pa u ovom inspekcijskom postupku, koji je ograničen na utvrđivanje povreda ZEK-a i podzakonskih propisa koje ovdje kao što je to navedeno nisu povrijeđene, nema mjesta njihovom ispitivanju.

17. Slijedom navedenog, prema ocjeni Suda tuženik je osporenu odluku donio u okviru svoje nadležnosti u pravilno i zakonito provedenom postupku, na način kako to propisuju odredbe ZEK-a.

18. Tužitelj i zainteresirana osoba potražuju naknadu troškova upravnog spora bez da su posebno naveli iznos koji potražuju i specificirali ovaj trošak. Stoga je Sud odbio zahtjeve obje stranke za naknadu troškova.

19. Slijedom navedenog na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao pod točkom I., a odluka o troškovima spora (točka II.) utemeljena je na odredbi članka 79. istog Zakona, a točka III. temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 19. rujna 2023.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković

Dokument je elektronički potpisan:

Marina Kosović-Marković

Vrijeme potpisivanja:

25-09-2023

10:55:21

DN:

C=HR

O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97#0C1156415448522D3133363133333630303638

OU=Ujgjjjjjj

S=Kosović-Marković

G=Manna

CN=Marina Kosović-Marković